

Conferința BURSA
Tendințe în piețele de capital
DEZBATERE ASUPRA PROBLEMELOR PIETEI NOASTRE
Detalii în pagina 16

■ STEEN JAKOBSEN, SAXO BANK
2019 și 2020 sunt ani cheie pentru evoluția Europei
PAGINA 5

■ A patra revoluție industrială și impactul său asupra forțelor armate (II)
■ Senatorul Zamfir promite informații incendiarie despre Cîțu și Cîntează
PAGINA 7
PAGINA 8

GRAM AUR = 175,9760 RON FRANC ELVEȚIAN = 4,2533 RON EURO = 4,7614 RON DOLAR = 4,2499 RON

Cadența marșului către falimentul național continuă să crească

Ministerul de Finanțe a raportat cu o întârziere considerabilă și rezultatele execuției bugetare pentru primele două luni din acest an. Chiar dacă nu ar fi cazul unor manipolări ale datelor, după cum susțin unii parlamentari, întârzierile denotă o profundă lipsă de respect, nu doar a Ministerului de Finanțe, ci a Guvernului, pentru contribuabili.

Dar dacă nu sunt în stare nici măcar să publice la timp datele privind execuția bugetară, atunci cum pot susține "autoritățile" guvernamentale că există capacitatea de administrare a treburilor țării?

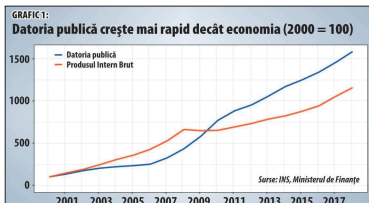
Din acest punct de vedere, situația

este mai mult decât intolerabilă la nivelul Ministerului de Finanțe, al cărui "conducător" oferă cea mai bună imagine a infatuării și incompetenței de la nivelul acestei instituții din ultimele decade.

Cu doar câteva zile înainte de publicarea execuției bugetare, MFP a raportat și ultimele date referitoare la datoria publică.

Estimarea acestora conform normelor naționale arată o creștere a divergenței față de dinamica economiei (vezi graficul 1). Față de anul 2000, datoria publică a crescut de 15,8 ori, în condițiile în care Produsul Intern Brut a crescut de 11,6 ori.

(continuare în pagina 5)

NATO 15: în căutarea unui nou sanctuar de coerență

BURSA **Cornel Codiță**

La vremea când România devenea parte a NATO, ceva se schimbase deja, radical, în postura organizației: relația cu Rusia.

Un deceniu și jumătate după ce România a devenit parte la Tratatul Atlanticului de Nord, două lucruri sunt evidente. Primul, din punct de vedere politic, instituția numită NATO nu mai este azi, nici pe departe, aceeași cu cea care ne-a deschis porțile acum cincisprezece ani. Al doilea, gradul de securitate al lumii, în general, și al ariei geopolitice în care România se găsește, în special, descrie, în toată această perioadă, o curbă descendentă. Ca rezultat, arborescența riscurilor de securitate a devenit mai bogată și presează în mult mai mare măsură asupra dinamicii politice în țările membre, respectiv, în relațiile dintre ele.

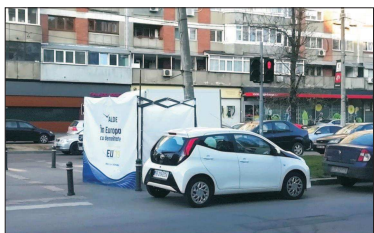
Cum poartă o instituție care nu a schimbat nici măcar o virgulă din textul

său fondator să se schimbe atât de mult într-un deceniu și jumătate? Răspunsul trebuie căutat în dinamica politică la nivel global și în consecințele acesteia. La vremea când România devenea parte a NATO, ceva se schimbase deja, radical, în postura organizației: relația cu Rusia. Spre deosebire de era războaielor reci, în care URSS era, oficial, competitorul-inamic în plan militar și politic, cel cărui NATO trebuia să fie pregătit să-i facă față, inclusiv prin angajarea componentelor nucleare a puterii sale militare, Rusia a primit statutul de competitor-cooperant, ceea ce reducea aproape de zero posibilitatea unei confruntări militare.

(continuare în pagina 3)

OMUL ȘI MINTESTE LOCUL

Corturi politice

Bannere și corturi cu diverse mesaje au împânzit orașul. Chestiunea campaniei electorale dinaintea celei oficiale a fost deja discutată, "gard legislativ" e dotat și cu o porțită.

Ne oprim acum asupra unui cort. Alb cu o structură metalică neagră. A fost montat pe scuarul pietonal din mijlocul unei intersecții cu mai bine de trei sîmpănini în urmă.

Fără, între două traversări orice

om vrea să afle care sunt noutățile politice.

Trei tineri au lucrat cu febrilitate într-o duminică după-amiază pentru a ridica acest semn al existenței unei formațiuni politice. Ai fi putut crede că succesul alegerilor ține de rapiditatea cu care se montează cortul.

DAN NICOLAE

(continuare în pagina 13)

Realitatea - de la mare la din ce în ce mai mic

Realitatea a fost creată în anul 2001 de Silviu Prigoană, primul român care a avut ideea, să recunoaștem, genială, de a oferi patriei o televiziune de știri.

Realitatea a fost pricina de băgare în spațiul public a lui Sebastian Ghiță, tot Realitatea l-a ajutat pe acesta să-l trimită la pușcărie pe SOV în urma unui denunț tras de păr.

Ilustrație de MAKE

România este locul perfect de pe planetă pentru a reaminti speciei noastre că nimic nu e veșnic, că toate sunt trecătoare. Departele a produce

asupra populației arealului un firesc, cronic, sentiment de deșertăciune, faptul semnalat generează, pară, în mod expres, o înverșunare, un motiv de perseverență, un imbold de a continua, fie și brownian, mișcarea perpetuu spre nicăieri.

Societatea românească funcționează aidoma atomului: e goală, în cea mai mare parte, de conținut valid, de greutate, e un spațiu sumar populat de

minuscule entități în mișcare, vria și agitația constituind liantul, interdependența care dă o formă întregului.

Dacă nu ne-am mai mișca atât de energic, dacă ne-am opri din brambureală, atunci vidul de sens ar bate gravitația internă, spațiul s-ar dezambla ca un balon neetanș, forma aparentă s-ar pierde și toate detaliile descentrifugate s-ar prăvăli, ca niște jucării stricate. Mișcarea ne ține în viață.

Principala preocupare a economiei noastre este, pară, aceea de a împiedica din răspuneri constituirea unei tradiții. Ce a fost ieri nu mai e azi, ce e azi nu va mai fi mâine.

În România, azi ești trend setter,

măine lider de piață, poimăine vine falimentul, răspoiăine rămân rezidurile unei amintiri frumoase, ce se șterge cu celeritate.

În România dau faliment cărciumile, firmele de taximetrie, magazinele de cartier, publicațiile, televiziunile, agenții economice și activități care promiteau o mică eternitate, afaceri construite pe premisele unei existențe îndelungate, prăbușite pe logica vieții de efemeridă, logică abundent explicată post factum.

În afară de citirile ceaștiste, cu inerte de ghețar marnut care are ce masă topi vreme de decenii, cu excepția unor miracole uitate de soartă, a unui restaurant din spatele Curții de Apel, a unui magazin de familie din

strada Cluj, a unor ferme prin județul Bacău, nimic n-a dăinuit în târziu capitalism reiterat pe plai mioritic.

Peruzzi, Valentino, Gede, lideri de piață în taximetria anilor '90, Tele 7 abc, televiziunea lui Mihai Cărciog și Marcel Avram, titani ai presei și show biz-ului, KDF, societatea miracol a lui Brăiloiu, Salvatorul lui Cioran, care a crescut de 100 de ori într-un singur an, magazinele de lux Bliss, Castel sau Coleus, imperiul lui Vântu, partide de convenii care au câștigat alegeri și au ajuns la guvernare, cluburi de fotbal care au luat campionatul și cupe, toate fuseseră și se duseră, deși, în lumea civilizată, omologele lor dăinuie cu zecile și cu sutele de ani.

(continuare în pagina 3)